Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 57 (1307) ♦ Середа, 27 березня 1996 року ♦ Ціна договірна

ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ

Визначено межу малозабезпеченості – 6,8 мільйона крб. на місяць

Парламентська хроніка

Денне та вечірнє засідання 25 березня

Приказка про те, що понеділок — важкий день, цього разу не справдилася. Сесія розглянула і прийняла відповідні постанови з семи питань порядку денного. І зовсім не простих. У тому числі, після перерви — «Про величину вартості межі малозабезпеченості». Нагадаю: це була вже п'ята (!) спроба вирішити наболілу проблему, на яку «зав'язано» ще ряд питань щодо соціальних гарантій громадян, найменш матеріально забезпечених. Ох, тернистий шлях отих гарантій — таких ненадійних...

З питання про величину межі малозабезпеченості коротку доповідь від імені уряду зробив міністр праці Михайло Каскевич. Із співдоповіддю виступив член Комісії з питань соціальної політики та праці Іван Чиж. У ході обговорення дебатувалося, зокрема, яка сума відповідала б потребам громадян (і можливостям держави) — 4,8 мільйона карбованців чи 6,8? Зрештою, прийнятою постановою величина вартості межі малозабезпеченості визначена в сумі 6,8 мільйона карбованців на місяць.

(Закінчення на 2-й стор.).

Відверта розмова з шахтарями

26 березня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз мав зустріч із групою шахтарів виробничого об'єднання «Стахановвугілля», у якій взяли участь народні депутати від Луганської області Сергій Сінченко, Михайло Чурута, Михайло Степанов, Петро Степанов.

Відбулася відверта розмова про проблеми шахтарської галузі, об'єднання «Стахановвугілля» зокрема. Шахтарі наголосили, що зараз мова вже йде не про закриття окремих шахт, а про вимирання цілої галузі, гірничих селищ та міст. Вони висловили своє занепокоєння тим, що уряд ухиляється від вирішення їхніх проблем, а вища виконавча влада категорично відмовляється від безпосередніх контактів із представниками шахтарських колективів.

Олександр Мороз наголосив, що в законодавчому полі робиться усе можливе для вирішення проблем галузі і запевнив, що від імені Верховної Ради звернеться до Прем'єр-міністра України з проханням прийняти представників об'єднання «Стахановвугілля».

Перетворення на сировинний придаток не загрожує

Прем'єр-міністр України Євген Марчук на прес-конференції в Києві заявив, що більш тісна взаємодія між українським вугільно-металургійним комплексом та аналогічними галузями промисловості країн СНД не загрожує перетворенню України на сировинний придаток цих країн.

За його словами, Україні необхідно інвестицій на суму не менш як 300 трлн. карбованців (майже 1,6 млрд. доларів).

На цей час від 60 до 80 відсотків основних фондів у вуглевидобувній галузі України амортизовано. Разом з тим практично готові розпочати видобуток 34 нові лави. Обсяги видобутого в Україні вугілля в разі їх пуску збільшаться на 20 млн. тонн на рік, а економічний ефект від них прогнозується у 100 трлн. карбованців. Для введення цих лав в експлуатацію необхідно 20 трлн. карбованців.

В ТЕАТРІ ЖИТТЯ – ВІЧНИЙ АНШЛАГ

Міжнародний день театру

— Господи! Хіба міг я навіть мріяти, що колись буду грати на одній сцені з улюбленими акторами, голоси яких слухав у радіоспектаклях! Наталя Ужвій, Ольга Кусенко, Поліна Куманченко, Віктор Цимбаліст, Микола Панасьєв, Михайло Задніпровський...

Володимир Нечипоренко з емоціями згадує про своє золотоношське дитинство, коли ще не було в кожнім домі телевізора і любителі могли годинами слухати трансляції театральних спектаклів з Києва, а перед моїми очима постають епізоди нашої спільної роботи над радіопередачами. Володимир найчастіше читав перед мікрофоном поезії разом з колегою Ларисою Хоролець. Ми разом відкривали тоді радіослухачам світ зарубіжної української літератури: Юрій Дараган, Євген Маланюк, Олекса Стефанович, Оксана Лятуринська...

На знімках: заслужений артист України В. Нечипоренко в різних ролях в театрі та кіно.

(Закінчення на 8-й стор.).

ОБ'ЄДНАВШИ ЗУСИЛЛЯ

76 зарубіжних і вітчизняних фірм та організацій розмістили свої експозиції в експоцентрі Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі, взявши участь у міжнародній спеціалізованій виставці «Чорнобиль: екологія, людина, здоров'я», яка відкрилася 25 березня в столиці нашої держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

«АРЕШТ» ЛІТАКА БУВ БЕЗПІДСТАВНИЙ

Як повідомили кореспондентові Укрінформу в пресслужбі Міністерства оборони України, політ українського військового літака ІЛ-76, який російські військові примусили до посадки на одному з аеродромів Ростова-на-Дону, не був порушенням повітряного простору РФ, як про це було заявлено в Головному штабі російських ВПС.

Насправді ж, заходи щодо припинення польоту українського літака, котрий російська сторона кваліфікує як «надзвичайно грубе порушення» міжнародних домовленостей і правил здійснення польотів у повітряному просторі країн Співдружності, повідомили в Міноборони України, безпідставні. Цей літак орендований комерційною фірмою «Крунк». В день вимушеної посадки він повертався з столиці Узбекистану, куди доставив комерційний вантаж, за маршрутом Ташкент—Баку—Гостомель і летів в узгодженому цивільному коридорі. Після огляду російська сторона переконалась в мирному призначенні цього рейсу і дала добро на подальший політ.

У номер

Справа всієї світової співдружності

25 березня відбулася робоча зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з генеральним секретарем Ради Міжпарламентської Асамблеї держав—учасниць СНД Михайлом Кротовим.

Обговорено питання проведення в рамках підготовки до 10-річчя Чорнобильської катастрофи зустрічі-семінари парламентаріїв, учених і експертів країн Співдружності в районах, які найбільш потерпіли від аварії на ЧАЕС.

Генеральний секретар МПА проінформував Голову Верховної Ради України, що зустріч-семінар за темою «Правові проблеми ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи», пропонується розпочати в Україні, продовжити в Білорусі і завершити в Росії. Під час проведення заходу планується також передача медикаментів медичним закладам потерпілих районів.

Олександр Мороз висловився за організацію такого семінару, підкресливши, що цей захід сприятиме виробленню модельних законодавчих актів щодо радіаційної безпеки населення та соціального захисту потерпілих від ядерних випробувань та радіоактивного забруднення. Голова Верховної Ради підкреслив, що ліквідація наслідків Чорнобильської катастрофи — це справа не кожної окремої країни, а всієї світової співдружності.

У розмові взяли участь заступник Голови Верховної Ради України Олег Дьомін, голова Комісії з питань Чорнобильської катастрофи Володимир Яценко.

Пам'яті Тараса

В історичній зоні на Василівському острові мерія Санкт-Петербурга виділила місце для спорудження монумента Тарасові Шевченку. Бронзову постать Кобзаря передав у дар місту відомий скульптор, українець за походженням, Лео Мол /Леонід Григорович Молодожанін/.

Але — для будівельних та опоряджувальних робіт потрібні кошти... Якщо ви хочете підтримати благодійну справу — надсилайте кошти в київський філіал «Приватбанку». Рахунок № 700333, МФО 321842, код 22886145. Благодійний фонд «Мистецтво» /на пам'ятник Т.Г.Шевченку в Санкт-Петербурзі/.

Прізвища приватних осіб та назви організацій, які фінансово підтримують проект, будуть внесені до спеціальної Книги пошани та викарбувані на бронзовій плиті архітектурно-скульптурного ансамблю на честь великого Кобзаря.

Об'єднавши зусилля

(Початок на 1-й стор.).

З вітальним словом до учасників і відвідувачів виставки на церемонії її відкриття звернувся Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

На площі 2,2 тисячі квадратних метрів провідні фірми світу демонструють свої досягнення з трьох тематичних напрямків: екологія, медичне обладнання широкого спектра і новітні фармацевтичні препарати.

До речі, керівництво фірми «Siemens» передало обладнання для 10 лікарень України на суму 2,2 мільйона німецьких марок. Ця благодійна акція приурочена до 10-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС.

Ваш кореспондент попросив Олександра Мороза поділитися враженнями від міжнародної виставки:

— Виставка залишає сильне враження, бо наші розробники обладнання, фармацевтичної продукції, спеціалісти, науковці, працівники промисловості не тупцюють на місці, а пропонують варіанти вирішення проблем. В тому числі забезпечення умов життя людей, які проживають і вимушені ще довго жити на забрудненій в результаті катастрофи території.

У цьому, очевидно, треба об'єднати зусилля всіх тих, хто демонструє свої досягнення на цій прекрасній виставці. Мені здається, що правильно робить Міністерство у

справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, що саме тут концентрує всі розробки. Завдяки цьому будемо мати потужний технічний, науковий і технологічний потік, в який можуть вливатися українські і зарубіжні інвестиції. І це буде вирішення проблеми не тільки для людей, які проживають на забрудн[...] території, але й для всього світу.

Володимир КОРОЛЮК.

Парламентська хроніка

Тернистий шлях соціальних гарантій

(Початок на 1-й стор.).

Однак це зовсім не означає, що вже сьогодні треба готувати великі гаманці. Ні, постанова буде вводитися поетапно. Але добре вже те, що, як мовиться, крига скресла.

Не став каменем спотикання і проект Закону про відпустки. Дебатувалися переважно такі деталі: календарні чи робочі дні брати за основу; якою має бути тривалість оплачуваної відпустки; як бути з відпустками для трудівників тих підприємств, що перебувають у вимушеному простої. Переважали судження, що розрахунок має вестись у календарних днях, як на Заході; тривалість — не менше 24 днів; для трудівників «лежачих» підприємств вимушена відпустка має бути оплачуваною. М. Каскевич пообіцяв, що під час доопрацювання закону (сесія прийняла його у першому читанні) уряд врахує висловлені зауваження і побажання.

Розглянуто питання про припинення повноважень народного депутата В. Плоткіна. Ця майже детективна історія завершилася дуже прозаїчно: повноваження припинити, Центрвиборчкому призначити вибори замість вибулого.

До речі, куди вибулого? Виявляється, у США. Для чого? Кажуть — для лікування, яке може тривати кілька років. А чи не пов'язане оте раптове і таємниче відбування за океан з якимсь фінансовим гендлюванням? Та начебто не пов'язано, хоч напевне ніхто сказати не може. Ох, це вже наша далеко не свята простота! І як не згадати тут Шевченкових гірких слів: караюсь, мучуся, але не каюсь...

Іван ДМИТРЕНКО.

Біль Чорнобиля в депутатській залі

Ранкове засідання 26 березня

За місяць ми відзначатимемо трагічну дату нашої країни — 10-річчя катастрофи на Чорнобильській атомній станції. Верховна Рада прийняла з цього приводу звернення до міністерств, відомств, організацій, підприємств, фінансових і ділових кіл, громадських організацій, закликаючи їх надати допомогу у справі швидкого подолання наслідків цієї біди.

Серйозну дискусію викликав проект Постанови Верховної Ради України про заходи щодо залучення коштів для забезпечення підготовки та участі спортсменів України у XXVI Олімпійських та III Параолімпійських іграх 1996 року. Висловлюючись за те, що наші спортсмени, безумовно, мають взяти участь у цих світових змаганнях, депутати водночас застерегли від можливих зловживань певними фірмами, яким передбачають пільги у фінансовій діяльності за спонсорування нашої олімпійської команди.

Особливо насторожив народних обранців 3 пункт проекту Постанови, де вказано: Кабінетові міністрів дозволяється встановити тимчасові пільги резидентам і нерезидентам, які здійснюють значні внески на підготовку та участь збірних команд України у цих іграх, щодо сплати податку на добавлену вартість, мита і митних зборів.

«Що таке «значні внески», — запитували депутати. — Чи не може статися так, що фірма, вносячи якусь суму в розвиток олімпійського руху в Україні, покладе собі в кишеню кругленькі капітали за рахунок держави?»

Вирішили: треба чітко окреслити систему спонсорування і систему пільг, визначивши коло фірм, що беруть в цьому участь і щоб на цій благородній справі не гріли руки різного роду спритники й шахраї. Але до цього питання повернуться наступного вівторка.

Не дістало завершення й питання про Конституцію Автономної Республіки Крим, яке слухалося в другому читанні, оскільки окремі комісії не дійшли згоди в оцінці політико-правової ситуації в Криму.

На завершення ранкового засідання розпочалося обговорення проекту закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» та про внесення змін до Постанови Верховної Ради України про порядок введення в дію цього Закону. З доповіддю виступила заступник голови Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством Олександра Кужель.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Постанова Верховної Ради України

Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України від 15 грудня 1992 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів»

Верховна Рада України **постановляє:**

Абзац другий пункту 1 Постанови Верховної Ради України від 15 грудня 1992 року "Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів» викласти в такій редакції:

«Встановити, що право на отримання щомісячного довічного грошового утримання, передбаченого статтею 43 Закону України «Про статус суддів», поширюється також на суддів, які до введення цього Закону в дію вийшли на пенсію з посади судді за віком, по інвалідності, за вислугою років, з іншої роботи, на яку вони перейшли з посади судді у зв'язку з закінченням строку повноважень або за власним бажанням, за умови наявності у них стажу роботи, що дає право на відставку судді та отримання щомісячного довічного грошового утримання. Суддям, яким не присвоєно кваліфікаційні класи, розмір щомісячного довічного грошового утримання обчислюється з урахуванням посадового окладу судді, який працює на відповідній посаді в даний час, премії, надбавки за вислугу років та інших надбавок».

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ, 19 березня 1996 року.

***Відбулася** друга прес-конференція із серії запланованих прес-службою Верховної Ради з питань проекту нової Конституції України. Зустріч з представниками засобів масової інформації провели представники парламентської фракції комуністів: Петро Симоненко, керівник фракції, перший секретар ЦК Компартії України; Олександр Стешенко, голова Комісії з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування; Сергій Гмиря, член Конституційної комісії. Вів прес-конференцію керівник прес-служби Верховної Ради Василь Іванина.*

ТАКІ РІЗНІ

На початку виступу П.Симоненко повідомив, що КПУ, яка ініціювала проведення всеукраїнського референдуму з основних конституційних питань (суспільний лад, державний устрій, форми власності, державна символіка, а також ставлення до об'єднання в Союз на новій основі), при необхідній кількості три мільйони підписів громадян вже зібрала 3,6 мільйона. Ця політична акція триває. До речі, у відповідь на закид, що Компартію України підтримують переважно люди пенсійного віку, П.Симоненко навів такий факт: серед тих, хто поставив свої підписи під вимогою проведення референдуму, 50 відсотків — люди віком до 40 років. Збирання підписів триває, незважаючи на грубий тиск, переслідування, залякування й прямі погрози фізичної розправи над тими, хто розповсюджує підписні листи.

Щодо самого проекту нової Конституції, говорив далі П.Симоненко, то представлення його у Верховній Раді ясно показало: це Конституція не для народу, а для тих, хто її замовляв. Точніше — для адміністрації Президента. Саме укладання статей проекту велося під постійним жорстким контролем і тиском з боку членів комісії — представників адміністрації. І що характерно: проект ще ніде не було опубліковано, а керівник адміністрації Д.Табачник... обговорював його на республіканській нараді активу профспілок. Нав'язуючи своє бачення, якою повинна бути нова Конституція.

П.Симоненко звернув увагу присутніх на те, яку ідеологію закладено у проект. Його авторам слід було б пам'ятати визначальне: закон — це вияв політичної волі народу. Тим більше, коли це — Основний Закон країни. якщо народ дійсно є джерелом влади, то він і повинен її обирати, контролювати діяльність. А що можна сказати про запропонований для розгляду проект? Така Конституція не буде, безперечно, народною. Вона не буде і Основним Законом держави. Це — продовження так званої Конституційної угоди, укладеної задля того і в такий спосіб, щоб через затвердження її законодавчим органом отримати можливість вже на законній основі неподільно розпоряджатися усім тим, що є у нашій державі.

У фракціях і депутатських групах

Хоча удосконаленню меж нема, зволікати з прийняттям Конституції небезпечно

Відбулася прес-конференція лідерів парламентської фракції Руху, де вже традиційно йшлося про конституційний процес в Україні, а точніше, про його проблеми на сучасному етапі. Голова фракції В'ячеслав Чорновіл констатував, що хоча конституційний процес набуває розвитку, кожен його крок завершення дається дуже нелегко. Нині, як відомо, Конституційною комісією схвалений (із зауваженнями і пропозиціями) проект Основного Закону передано до Верховної Ради. Однак ситуація показує, що схвалення проекту в цілому і навіть окремих концептуально важливих положень українським парламентом малоймовірне. Певні політичні сили, прагнучи заблокувати появу Конституції, вдаються до створення цілої системи міфів, що кидають тінь на проект.

Представники Народного Руху в парламенті вважають проект доволі поміркованим, центристським. Звичайно, він не є досконалий, підкреслювали вони, багато партій, в тому числі і Рух сформулювали свої зауваження до проекту. Водночас проект стверджує основні засади української державності, її ідеї, політичні та економічні основи, розмежування гілок влади. Очевидно, саме це не сприймають прихильники «Основного Закону УРСР», оскільки говорять не про слабкі сторони поданого проекту, а про усунення з нього українського духу.

Рух вважає неминучим прийняття Конституції Всеукраїнським референдумом і підкреслює, що відповідно до Конституційного договору між Президентом та Верховною Радою України обидві сторони несуть відповідальність за прийняття Конституції до червня 1996 року. В цих умовах позитивне те, що Президент України зайняв чітку позицію, визначив жорсткі терміни для прийняття Конституції. Зволікання з прийняттям Основного Закону, на думку лідерів фракції, особливо в контексті сьогоднішньої політичної ситуації, може мати непередбачувано негативні наслідки.

Рух закликав усі здорові сили в парламенті, всі партії й організації державницької, демократичної, реформаторської орієнтації, всіх співвітчизників спільними зусиллями довести конституційний процес до його логічного завершення.

На закінчення прес-конференції В. Чорновіл повідомив, що Рух ініціює проведення петиційних акцій, мета яких звернути увагу народу на антидержавницьку діяльність комуністичної партії.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Президентові України панові Л. КУЧМІ
Голові Верховної Ради України панові О. МОРОЗУ
Прем'єр-міністрові України панові Є. МАРЧУКУ

ЗВЕРНЕННЯ

Депутатська група «Державність» занепокоєна тим становищем, яке склалося в Україні у зв'язку з діяльністю Комуністичної партії України. Хочемо звернути вашу увагу на антидержавну діяльність цієї політичної організації, яка прагне відродити СРСР, а не працювати на благо українського народу та зміцнення Української держави.

Послідовно ведеться агітація за проведення Всеукраїнського референдуму з метою перегляду тих здобутків, які має Україна, ставши незалежною суверенною державою. У Верховній Раді України ведеться збір підписів за перегляд Біловезьких угод. Згідно з повідомленнями російської преси у Москві відбувся з'їзд офіцерів — прихильників створення єдиної армії. У цьому зібранні брали участь і офіцери, які служать в українській армії. Це та сила, на яку спирається КПУ, відкрито створюючи свої збройні формування у складі війська України.

З метою стабілізації громадянського порядку в державі просимо підтримати позицію тих депутатів Верховної Ради України, які виступають за заборону діяльності Комуністичної партії, що не є партією України, а складовою Комуністичної партії Росії і працює за її замовленням.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ,
голова депутатської групи «Державність».

У комісіях Верховної Ради України

Етнічні меншини мають права і проблеми з їх реалізації

Комісія з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин провела прес-конференцію, на якій журналістів ознайомили з підсумками роботи міжнародної науково-практичної конференції «Етнополітичні та етнокультурні проблеми України». Як відомо, процес розбудови незалежної Української держави відбувається за складних соціально-політичних та економічних обставин, що обумовлені перехідним станом суспільства. Так само відомо, що гармонізація міжетнічних стосунків сприяє стабілізації суспільно-політичного життя.

Високої оцінки заслуговує той факт, що в Україні зберігається громадянський мир, права національних меншин гарантуються певними законодавчими актами. Держава багато робить для національно-культурного відродження національних меншин.

Разом з тим не розроблено цілісну державну етнополітику України, не створено національні і регіональні програми розвитку етнічних меншин, не відпрацьовано механізм взаємодії державних органів та об'єднань громад.

На прес-конференції також йшлося про те, що держава має всіляко опікуватися розвитком української діаспори, сприяти поглибленню зв'язків з історичною Батьківщиною.

Відзначалося і те, що залишається нерозв'язаною проблема повернення в місця попереднього розселення депортованих за національною ознакою осіб і цілих етносів. Істотним внеском держави у розв'язання цієї проблеми буде правове та матеріальне забезпечення їхнього добровільного повернення в Україну. Серед першочергових заходів має бути створення умов для спрощеного порядку набуття громадянства України депортованими особами та членами їхніх сімей, які переїхали в місця попереднього проживання.

Заява народних депутатів України з приводу підвищення заробітної плати в березні 1996 року

В Україні продовжується руйнування продуктивних сил країни за рахунок різноманітних факторів. Одним з них є втрата мотивації до праці через систему її оплати.

Хронічна невиплата заробітної плати мільйонам працюючих, відсутність чіткої системи її регулювання відповідно до якості і кількості праці, встановлення мінімального рівня заробітної плати в порушення всіх міжнародних норм і економічного змісту, що не відповідає фізіологічним потребам, — все це стало наслідком усунення держави від регулювання цієї важливої сфери.

Згідно з міжнародною Конвенцією про запобігання злочинові геноциду і покарання за нього (ст.2 п.в.), ратифікованою Україною, така політика визначається як політика геноциду. Відповідальність за політику геноциду (політику знищення власного народу) несуть на собі Президент України, Верховна Рада України і Кабінет міністрів України.

Ми неодноразово вимагали перегляду такої політики. Ми вимагали введення Закону України «Про оплату праці» в повному обсязі, введення регулювання оплати праці з обмеженням її максимальних ставок і особливо в бюджетній сфері вищим посадовим особам в державі.

Замість цього, Постановою Кабінету міністрів України від 25.12.95 № 1043 вводиться збільшення оплати праці в бюджетній сфері на 12 %, при цьому штучно була піднята плата вищим посадовим особам держави і народним депутатам України (на 80%). Результатом нашого обурення стало замороження заробітної плати народним депутатам України на рівні 1.01.96 р. тобто 28,8 млн.крб.

Усупереч нашим вимогам, усупереч основним законодавчим актам Верховної Ради України, всупереч рішенню Президії Верховної Ради України про недопущення підвищення заробітної плати депутатам до повного погашення заборгованості по заробітній платі в народному господарстві, нам майже вдвічі підвищили заробітну плату — до 56 млн.крб. і зарплата міністрів підвищилась до 50 млн.крб.

Ми розцінюємо такий крок як прямий підкуп депутатів, спрямований на остаточну дискредитацію вищого представницького органу свого народу.

Ми вважаємо за необхідне:

1. Негайно заморозити заробітну плату народним депутатам України, урядовцям, Президенту України і членам його адміністрації до законодавчого врегулювання оплати праці в бюджетній сфері. Всім вищим посадовим особам виплачувати заробітну плату на рівні 1.01.96 р.

2. Зобов'язати Кабінет Міністрів України протягом двох тижнів подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про встановлення заробітної плати Президенту України, членам уряду України, Голові і депутатам Верховної Ради України.

3. Звертаємося до народних депутатів України з пропозицією поставити підписи для включення цього питання в порядок денний сесії Верховної Ради України.

Народні депутати України:
Леонід ГАРМАШ, Наталя ВІТРЕНКО, Володимир МАРЧЕНКО, Юрій БУБЛИК, Олександр ЧЕРЕНКОВ, Сергій СІНЧЕНКО, Анатолій ЛЕВЧЕНКО, Петро ЦИБЕНКО, Михайло ЧУРУТА, Євген МАРМАЗОВ, Петро СИМОНЕНКО, Валерій МІШУРА, Анатолій ШАЛАНСЬКИЙ, Сергій ДРАГОМАРЕЦЬКИЙ, В'ячеслав СОКЕРЧАК, Михайло РАТУШНИЙ, Віктор РОЄНКО, Ярослав КЕНДЗЬОР, Василь СТЕПЕНКО, Володимир КОВТУНЕЦЬ (із зауваженнями), Микола ПОРОВСЬКИЙ (із зауваженнями), Олег МАТКОВСЬКИЙ (із зауваженнями), Микола ХОМИЧ, Володимир ЄМЕЛЬЯНОВ, Олексій ЧЕРНЯВСЬКИЙ, Володимир КОЧЕРГА, Галина РАДЧЕНКО, Ольга ПШЕНИЧНА, Наталія ПИМЕНОВА, Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ (із зауваженнями), Микола ПИЛИПЕНКО, Юрій ДОНЧЕНКО.

У Національного банку України буде свій Закон

20 березня 1996 року відбувся «круглий» стіл з обговорення проекту закону України «Про Національний банк України».

Організатори проведення «круглого» столу — Інститут держави і права НАН України ім. В.М.Корецького, Національний банк України та правнича фірма «Юріс».

Мета «круглого» столу полягала у проведенні відомими юристами-вченими та практиками України незалежної юридичної експертизи проекту закону та вироблення рекомендацій для його прийняття Верховною Радою України.

Проект закону передбачає законодавче визначення статусу Національного банку України як спеціалізованої державної установи, що має особливі функції та повноваження щодо визначення і здійснення єдиної грошово-кредитної політики в Україні та організації банківської системи в Україні і контролю за її функціонуванням.

Необхідність розробки окремого закону зумовлена положеннями статті 34 Закону України «Про основні засади організації та функціонування державної влади і місцевого самоврядування в Україні» та недостатнім визначенням статусу Національного банку України у Законі України «Про банки і банківську діяльність». Останній взагалі не визначає мету діяльності Національного банку України.

Проектом закону вперше передбачено на законодавчому рівні детально визначити мету, предмет та методи банківського регулювання і банківського нагляду в Україні.

Запропонований проект Закону України «Про Національний банк України» має інституційний характер, що виключає необхідність прийняття окремого статуту Національного банку України.

У роботі «круглого» столу взяли участь науковці інституту держави і права НАН України, викладачі юридичного факультету Національного університету ім. Т.Г.Шевченка, представники Верховної Ради України, адміністрації Президента, Вищого арбітражного суду України, банківських кіл, фахівці правничих фірм та юридичних спілок.

Марина КОВАЛЬЧУК.

РЕФЕРЕНДУМИ...

Є один шлях виправлення становища. І його ми намагаємемося використати в роботі над проектом нової Конституції. Це — якнайширше залучення народу. Зокрема, трудові колективи мають одержати можливість висловитися з основних положень. Як і Ради усіх рівнів. А також творчі спілки, різні наукові організації. Тобто, ті, хто кровно зацікавлений у тому, щоб у нас був такий Основний Закон, який забезпечить належну законодавчу базу в Україні, сказав П.Симоненко.

О.Стешенко зауважив, що конституційний процес в Україні загальмовано прийняттям Конституційної угоди. Єдиний її позитивний момент — це перепочинок у протистоянні Президента і Верховної Ради, який дав змогу вирівняти політичний рейтинг обох сторін. Що далі? Треба сідати за круглий стіл і шукати взаємоприйнятних компромісів.

С.Гмиря нагадав, що працював у складі робочої групи з доробки проекту Конституції. Маючи завдання фракції — йти на прийнятні компроміси, він і прагнув дотримуватися такої лінії. Це доводить безпідставність звинувачень на адресу комуністів у їх нібито затятій опозиційності до всього. Однак з ряду принципових питань узгодженості досягати не вдавалося. З однієї лише причини: опоненти будь-які «але» відмітали якнайкатегоричніше. Ось один лише приклад, сказав С.Гмиря, це стосується визнання російської мови як державної, нарівні з українською. Я поставив на обговорення це питання, продовжував С.Гмиря. Результат голосування — 9:1. Тоді вніс компромісну пропозицію: українська мова — державна, а російська набуває статусу офіційної. Це — положення із передвиборчої програми Л.Кучми. Здавалось би, президентській стороні тут нема проти чого заперечувати. Але ні! Й ця пропозиція не пройшла. Так хто ж тоді не бажає компромісів, не йде на злагоду? Висновок очевидний.

В ході розмови виникли запитання. Зокрема: чи є різниця між референдумом, за проведення якого збирає підписи КПУ, і тим, що його намагається нав'язати президентська сторона? Відповідь: так, і дуже принципова. У першому варіанті на розгляд громадян виносяться цілком конкретні запитання, на які можна відповісти «так» або «ні». У другому ж треба дати відповідь щодо проекту нової Конституції в цілому. Отже, якщо тобі щось у ньому сподобалося, а щось неприйнятне, то треба або все приймати, або все відкидати. Та й хто буде вникати у кожну статтю проекту? Лише одиниці. А решта байдуже проголосує «за». Отже, такий «одобрямс» — звичайна фальсифікація волевиявлення народу, як це показала практика проведення такого «всенародного» референдуму щодо Конституції у Росії. До речі, її тепер поспіхом «перелицьовують» на новий лад. Що зайвий раз доводить глибину народної мудрості: для можновладців закон — як дишло... Народ України не повинен дозволити вже вкотре ошукати себе.

Дмитро ІВАНКО.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Візит Р. Харірі завершено, результати — чудові

Прем'єр-міністри України та Лівану Євген Марчук і Рафік Харірі підписали спільне комюніке за підсумками переговорів, угоду про торгово-економічне співробітництво двох країн, а також угоду про сприяння та взаємний захист інвестицій.

Як передає кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», на прес-конференції після закінчення переговорів Прем'єр-міністр України повідомив, що торгово- економічна угода, підписана на термін 5 років, передбачає створення спільної двосторонньої комісії, а також «механізмів, пов'язаних з режимами заохочення спільним підприємствам, проведенням інвестиційної політики».

За словами Є. Марчука, найперспективніші напрями двосторонніх економічних відносин — поставки українського продовольства (Ліван висловив готовність купити більш як 100 тисяч тонн зерна), розвиток уже наявних у двосторонній торгівлі сфер (торгівля металом, продукцією тваринництва), підготовка середнього медичного персоналу в українських навчальних закладах для Лівану, а також співпраця в галузі фармакології. У свою чергу, Україна зацікавлена у використанні можливостей ліванського готельного бізнесу в Україні, сказав він.

● *Відень*

Австрійські парламентарії прийдуть у травні

Посла України в Австрії Миколу Макаревича прийняв голова Національної Ради Австрії Х.Фішер. Під час бесіди обговорювалися питання двостороннього співробітництва, зокрема міжпарламентської співпраці. Було погоджено, що 30 — 31 травня ц.р. офіційна парламентська делегація Австрії на чолі з президентом Національної Ради Х.Фішером на запрошення Голови Верховної Ради О.Мороза здійснить візит в Україну. Крім зустрічей з вищим українським керівництвом, представниками законодавчої та виконавчої влади у Києві, парламентська делегація Австрії відвідає Чернівці.

● *Загреб*

Боротьба за пост мера

Міська рада Загреба, де більшість місць має коаліція опозиційних партій, продовжує боротьбу з Президентом Ф. Туджманом. Рада вже тричі обирала мера міста, але глава держави відмовлявся затвердити його. Нещодавно рада обрала нового мера. Це Аражен Будіша, засновник і колишній голова Хорватської соціал-демократичної партії.

Якщо Президент і його не затвердить, рада винесе постанову про саморозпуск і таким чином центральні власті змушені будуть провести позачергові вибори, — заявив голова міської ради Здравко Томац.

● *Вільнюс*

Литви постанови Держдуми не стосуються

«Відносини Литви з Росією, Білоруссю, як і з іншими сусідами, ми вважаємо пріоритетними», — заявив на прес-конференції Президент Литви Альгірдас Бразаускас. Він разом з тим підкреслив, що «Литва, будучи самостійним суб'єктом міжнародного права, членом ООН, не може, схиливши голову, чекати, поки хтось перетворить її на сателіта». Президент повторив свою негативну позицію щодо рішення Держдуми РФ про «відновлення» СРСР, назвавши його «позбавленим реальності, таким, що не має майбутнього і не стосується держав Балтії».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Дрезднер банк: в Україну — з любов'ю. І не тільки

ДРЕЗДНЕР банк в Україні — це вже не новина: його представництво працює у Києві протягом чотирьох років. За цей час німецькі фінансисти встановили контакти з тутешніми колегами, підприємствами та офіційними установами. У ньому мають кореспондентські рахунки 50 українських банків, через які щоденно проходять мільйони німецьких марок.

Нині спеціалісти працюють над тим, щоб у рамках програми Європейського банку реконструкції та розвитку передати українським банкам специфічні ноу- хау з розробки документації, необхідної для зовнішньої торгівлі та її фінансування, надалі провадити семінари для партнерів.

Та й для німецьких клієнтів представництво в Києві теж робить корисну справу: вони вчасно одержують інформацію про можливості інвестицій в Україні.

І все ж новина є: член правління Дрезднер банку пан Бернгард Вальтер на прес-конференції відрекомендував нового керівника представництва пана Віганда Тідеманна. У нього — великі плани, бо він вбачає в Україні перспективного і надійного партнера, а в економіці нашої країни багато можливостей для співробітництва.

— У цьому я переконався, — розповідає пан Тідеманн, — коли наше представництво готувало консультативний проект для заводу «Запоріжтрансформатор». Це підприємство має високий технологічний рівень, що дасть можливість йому гармонійно влитися до світової системи ринкових відносин.

Я знаю, що таких підприємств в Україні немало. Їм треба лише адаптуватися в новій ситуації, тож наші консультації сприятимуть цьому.

Панові Тідеманну можна вірити, бо має великий досвід роботи в Дрезднер банку, де працює вже майже 30 років. Він очолював представництво у Південній Африці, засновував його в Казахстані. І нині має надію, що й в Україні працюватиме з найбільшою користю для обох держав.

Валентина ПОЛІЩУК.

На знімку: член правління Дрезднер банку Бернгард Вальтер і представник банку у Києві Віганд Тідеманн.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Велика Корейська стіна» ще стоїть

ЯКЩО для всього світу «холодна» війна давно минула, то Корейська Народно-Демократична Республіка все ще перебуває у стані тимчасового миру. А «велика Корейська стіна», яка розділяє Південь і Північ, досі непорушна.

Корейська війна тривала відносно недовго, три роки. Але стала однією з найтрагічніших у цьому столітті: адже з обох боків гинули корейці, одна нація. З 1953 року її розділили і на карті світу з'явилися дві корейські держави. Соціалістичну підтримував і визнавав соцтабір, капіталістичну — решта світу. Але минуло сорок три роки, світ більше не ділять на табори. Лише на Корейському півострові залишилися всі атрибути «холодної» війни. Головний з них — відсутність договору про мир. Адже досі, попри резолюцію ООН, відносини між двома Кореями регулює... угода про тимчасовий мир, підписана ще 1953 року.

— Два роки тому, уряд КНДР виступив з ініціативою, — розповідає Надзвичайний та Повноважний Посол КНДР в Україні Чжо Сон Бом. — Ми запропонували замінити угоду про тимчасовий мир на мирну, що могло б забезпечити злагоду на півострові. Але питання не розв'язано досі.

Сторона КНДР звинувачує у цьому США. Річ у тім, що 1953 року згадуваний документ з боку Південної Кореї підписали Штати, тож для укладення нового документа потрібен підпис і цієї країни.

— Більшість з пунктів тимчасової угоди порушується. Документ став звичайним папером, — продовжує пан посол. — Щодо документів, які мусять підписати дві Кореї, а саме: декларацію про ненапад, про без'ядерний статус півострова, про спільну військову організацію, — їх уже укладено. Але діятимуть вони лише тоді, коли буде підписано основну угоду з США.

Нині на території Південної Кореї базується 40-тисячна американська армія, яка спільно з південнокорейською час від часу проводить маневри. Потенційний ворог на маневрах, звичайно, Північ. На Півдні також розміщено ядерну зброю, що не може не непокоїти КНДР. Одночасно на території Корейського півострова мешкають близько 10 мільйонів сімей, які мають родичів з обох боків демаркаційної лінії. Колишній глава КНДР Кім Ір Сен запропонував об'єднати дві Кореї в конфедерацію, зберігаючи за цих умов дві адміністративні столиці і два політичні устрої. Якщо підпишуть мирну угоду, то об'єднання двох частин стане реальністю, вважає керівництво КНДР. І ця подія була б не менш визначна, ніж падіння Берлінської стіни.

— А США затягують час, — вважають у посольстві. — Отож вся відповідальність за прикрий випадок, який може статися на півострові, буде на їхній совісті. Якщо США не підтримають нашу пропозицію, ми готові застосувати крайні заходи.

Природно, що після таких слів у будь-кого постане запитання: чи не призведуть ці крайні заходи до нової корейської війни? На думку Чжо Сон Бома, говорити на цю тему передчасно. Нова війна не піде на користь корейській нації, але суверенітет держави в КНДР цінують вище за життя.

Отож, мир у Тихоокеанському регіоні трохи захитався. У США вважають, що мирне питання не можна розв'язувати за рахунок інтересів Півдня. За словами помічника держсекретаря США зі справ Східної Азії та Тихого океану Уїнстона Лорда, саме КНДР затримує підписання мирного договору, намагаючись вивести Південну Корею з переговорного процесу. КНДР має іншу думку. Угоду про тимчасовий мир підписували США і КНДР, отож, долю остаточного документа вирішувати їм.

Цікаву паралель провів радник посольства КНДР Кім Сен ІР. «Переговори з мирної угоди дуже скидаються на україно-російські переговори про поділ Чорноморського флоту. То — домовилися, то — ні». Тим часом КНДР, щоб вивести переговори з аморфного стану, запропонувала укласти хоча б тимчасову угоду про мир. Нині на півострові знову чекають на реакцію США.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку: Надзвичайний та Повноважний Посол КНДР в Україні Чжо Сон Бом.

Місто, де кожен знає своє місце

Тричі від часу виникнення Пакистану змінювала свою прописку столиця цієї мусульманської країни, повідомляє «Эхо планеты». З Карачі вона переїхала в Равалпінді, а звідтіля в Ісламабад — «місто іслама». І нових переміщень, здається, не передбачається хоча б тому, що Ісламабад збудований спеціально для розміщення там урядових закладів і дипломатичних представництв.

Для міста характерне чітке планування і поділ на суворо функціональні території: адміністративну, дипломатичну, промислову тощо. Навіть під час будівництва житлових районів дотримувалися принципу соціальної диференціації. Є район розкішних вілл для багатих і знатних. Є квартал для держслужбовців, де окремо стоять особняки для чиновників і звичайні будинки для низькооплачуваних категорій працівників. Одне слово, це незвичайне і не характерне для Пакистану місто.

У ньому є свої гідні уваги будівлі. Ефектно виглядають на тлі навколишніх гір багатоповерхові урядові будови, пофарбовані сліпучо-білою та смарагдово-зеленою фарбами — національними кольорами Пакистану. Прикраса столиці — мечеть шейха Фейсала, чотири стилізованих мінарети якої голками спрямовані в небо. Але головне достоїнство міста — чисте гірське повітря і м'який клімат. Зовсім поруч, за кілька кілометрів на північ розмістився розкішний курорт Марі.

Віват, королево!

Колишня королева Нідерландів Юліана, мати королеви Беатрикс, яка нині царює, прийняла рішення припинити заняття гірськолижним спортом. І вперше за багато років не проводила зимові канікули на гірському курорті Лех в Австрії, повідомляє ІТАР-ТАРС.

Досі королева регулярно займалася лижним спортом — а їй уже 86! Торік вона граціозно спускалася на лижах схилами гір, правда у супроводі австрійського тренера. Віват, королево!

На рішення королеви-матері розлучитися з лижним спортом, як вважають, вплинуло й те, що трохи раніше таке рішення прийняв і її чоловік — 84-річний принц Бернард, який переніс складну операцію.

Військо

ЛЕЙТЕНАНТІВ СТИМУЛ – БУТЬ МАЙОРОМ

***ПРО НИНІШНІХ** лейтенантів, які незабаром представлятимуть обличчя Збройних Сил України, йшла мова на засіданні військової ради 13-го армійського корпусу.*

Як засвідчило тестування, що було проведене соціально-психологічною службою корпусу в Ізяславському, Славутському, Володимир-Волинському та Ковельському гарнізонах, багато молодших офіцерів не задоволені своїм становищем. Причина? Передовсім — некомплект офіцерів на первинних посадах. А через це нерідко збільшується тривалість робочого дня, зростає кількість нарядів, менше часу на відпочинок.

І хоча нині, як ніколи раніше, молодим офіцерам відкрито блискучі перспективи щодо просування по службі, навчання в академіях, чимало їх намагаються розпрощатися з військом. «Заїдають» побутові негаразди — відсутність житла, працевлаштування дружини, затримки з виплатою заробітку тощо. Одне слово, більше половини опитаних молодих офіцерів оцінюють своє становище середнім і навіть високим рівнем стурбованості.

Проте, на щастя, аж ніяк не всі молодші командири «киснуть». Ось, для прикладу, лейтенанти Павло Сметанський, Вадим Папенков, Володимир Яцків, старший лейтенант Василь Попенко, багато інших. Учорашні, так би мовити, випускники, вони сьогодні впевнено і розумно, як відзначає командування корпусу, командують ротами і батареями, не словом, а конкретним ділом допомагають розбудовувати Збройні Сили.

Ланка молодших офіцерів — найчисельніша у війську, і від неї багато в чому залежить обороноздатність нашої держави. Отже, їм, лейтенантам, підкреслювалося на засіданні військової ради, потрібно приділяти виняткову увагу — як у разі добору в училища, так і на подальшій службі у військах.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Кримінал

І знову вбивство на замовлення

Пізно ввечері Альберт Шамовський разом із коханкою та її 6-річною дочкою під'їхав на власному автомобілі до свого помешкання в Ялті на вулиці Мухіна, 24. У цей час пролунали постріли. Загинули всі троє. На знак того, що це було вбивство на замовлення, нападники кинули на місці злочину два автомати, сіли в автомобіль «Мерседес-Бенц» і зникли.

Наступного дня працівники головного управління МВС України в Криму заарештували вже у Сімферополі осіб, які підозрюються у цьому вбивстві, — мешканців м. Маріуполя. Сам Шамовський належав до угруповання «Селейм», яке розпалося на кілька ворогуючих між собою гілок. У боротьбі за сфери впливу вони знищують один одного.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Розкручується «м'ясна» справа

У Черкасах заарештовано голову правління АТ «Черкасим'ясо» Володимира Бабака та начальника відділу збуту цього товариства Наталю Степаненко. Прокуратура міста та управління боротьби з організованою злочинністю підозрюють цих службових осіб в одержанні хабарів в особливо великих розмірах і у зловживанні службовим становищем. Так, за розпорядженням В. Бабака ще у травні 1994 року на адресу Фінансово-інвестиційного дому Москви відправлено партію м'ясопродуктів загальною вартістю понад 39 мільярдів карбованців. Досі московські партнери грошей не сплатили і сотні акціонерів товариства, які поставили на м'ясокомбінат сировину, опинилися на межі банкрутства.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Кому ми довіряємо?

Соцопитування

***У МІСТАХ** різних регіонів України (центр, захід, південь, схід), а також у Києві проведено дослідження громадської та політичної орієнтації населення України. Методом анкетування за випадковою вибіркою було опитано 1620 респондентів (віком понад 18 років).*

Головна мета — з'ясувати: які організації мають найбільший вплив на суспільне життя України.

Як засвідчило опитування, серед громадських організацій найвпливовіші:

—Спілка адвокатів України — її такою вважають 43% опитаних;

—Українська спілка промисловців та підприємців - 38% опитаних;

—Спілка незалежних підприємців — 35%;

—Спілка молоді України — 31%;

—Спілка офіцерів України — 28% опитаних (на час відповіді можна було називати не одну, а кілька організацій водночас).

Спілку адвокатів на перше місце ставлять люди віком понад 25 років. Чим старша вікова група, тим більшу перевагу над іншими громадськими організаціями вона надає Спілці адвокатів України. За соціальним становищем голоси респондентів на підтримку Спілки адвокатів України розподілилися так: найвпливовішою її вважають 40,9% службовців та 79,3% підприємців; серед робітників такої думки дотримуються 26,4% опитаних, а серед студентів та пенсіонерів відповідно 25,9% і 29%.

26,8% респондентів вважають, що серед громадських організацій захистити їхні особисті інтереси здатна саме Спілка адвокатів, 19,1% — Українська спілка промисловців та підприємців, 13,3% — Спілка офіцерів, 10,0% — Спілка незалежних підприємців, 9,4% — Спілка юристів України, 8,4% -Спілка молоді, 6,4% — Українська студентська спілка, 4,5% — Спілка жінок України, 4,3% — Асоціація українських правників.

Спілка адвокатів упевнено лідирує, на наш погляд, насамперед, тому, що з самого початку головною метою своєї діяльності визначила захист широких верств населення не за професійною ознакою, а за їх громадянським станом.

Зважаючи на те, що більшість населення не може скористатись юридичною допомогою через штучний ріст розцінок (зумовлений нечуваним податковим пресом), Спілка адвокатів України взяла на себе фінансування системи пунктів безкоштовної консультаційної допомоги населенню. Такі пункти створені і діють у 19 областях України.

Вплив цієї громадської організації не в останню чергу пояснюється і особою її керівника. Віктор Медведчук не тільки відомий правник, але й здібний організатор. Під його керівництвом Спілка адвокатів зуміла провести через Верховну Раду кілька законів, зокрема закон "Про адвокатуру", які суттєво вплинули на захист прав людини в Україні. Ця громадська організація ініціювала також розробку та прийняття проекту Закону «Про зміни і доповнення до Кримінально-процесуального кодексу України», який кардинально змінив характер і зміст прав на захист громадянина України.

І є надія, що громадські організації зможуть стати консолідуючою силою, здатною примирити головні суперечності в нашому суспільстві.

На військовому телебаченні без перемін

***ВИПАЛА** мені нещодавно нагода відвідати центральну телерадіостудію Міністерства оборони України. Програма «Служу народові України» — їхнє творіння.*

Студія молода, їй — 4 роки. Про це дізнався під час бесіди з головним редактором підполковником Олександром ДРІЗОМ, начальником студії полковником Дмитром ПОВХОМ.

— Ми нині в кризовому стані, — говорить **Дмитро Повхо.** — Причина, передусім, у тому, що військове керівництво недооцінює значення телебачення і радіомовлення у виховному процесі, у підвищенні бойової готовності, зміцненні військової дисципліни. Ніхто начебто не заперечує, що передачі для військовослужбовців потрібні, але от якби вони з'являлися без матеріальних затрат...

До розмови приєднався підполковник **Олександр Дріз:**

—Військова телепередача, як на мене, сприяє формуванню громадської думки про нашу армію. Армійська тема приваблює нині багатьох журналістів, та все ж більш різнопланово розкрити її можуть фахівці з погонами. На жаль, український глядач нині дивиться наші передачі дуже рідко. На каналі УТ-1 передачу «Служу народові України» готує творчо-виробниче об'єднання «Громада». Ми маємо з ними угоду про спільне виробництво, однак господарем ефіру є «Громада», а нас залучають як позаштатних авторів. Відверто кажучи, маємо різні позиції щодо військової тематики, побудови сюжетів. Поступово відбувалася монополізація телеефіру «Громадою», і наші телесюжети стали випадковими. Зрештою, керівництво Національної телекомпанії запропонувало вибір: або й надалі робити передачі спільно з «Громадою», або створювати «Служу народові України» самостійно. Зрозуміло, нам підходить другий варіант. Армії сьогодні є що розповісти про себе, вона варта того, аби мати свій гарантований, а не випадковий ефір на державному каналі.

Звичайно, може бути і альтернативне висвітлення військової тематики, її можуть готувати і цивільні журналісти. Нам закидають — і підстави, на жаль, є, — що ми значною мірою залежимо від Міністерства оборони. На користь загальнодержавній справі керівництву військового відомства не завадило б переглянути своє ставлення до критичних матеріалів, котрі можуть залучатися до передачі. Адже ми прагнемо до правди, а конструктивна критика дасть користь і армії, і державі.

Старший лейтенант Ян Іванишин:

—У творчих можливостях нашої телестудії можете переконатися хоча б із цієї касети, де йдеться про участь у програмі «Партнерство заради миру».

Телефільм про навчальні дії наших десантників у Голландії одержав спеціальний приз на Міжнародному фестивалі військових фільмів у Румунії. Єдине, за що нам дорікали, — низька якість формату S-VHS, на якому змушена працювати наша студія. Ні про яку конкуренцію зі студіями, обладнаними числовою технікою або технікою формату BETA-CAM-SP, не може бути й мови. Технічна безпорадність заважає нашим студійцям розкрити свої творчі можливості. Ми — здібні учні, працюємо не на себе, а на імідж нашої молодої армії.

Зустріч з військовими тележурналістами переконала: їм треба допомогти, адже від творчого і технічного рівня програм значною мірою залежить, якою буде інформація про Збройні Сили України.

Микола СЛОБОДЯН,
кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України.

Продовжуючи тему

У чужому краю не шукайте...

Використовуючи вітчизняні технології, можна значно прискорити і здешевити освоєння нафтогазових ресурсів Чорного й Азовського морів

***З** ЧАСУ відкриття першого газового родовища на українському шельфі Чорного моря минуло понад 20 років, а на Азовському — 19. Нині тут виявлено 10 газових та газоконденсатних родовищ з невеликими початковими промисловими запасами. На румунському шельфі Чорного моря відкрито значне за запасами нафтове родовище Лебідь. Але темпи проведення пошукових робіт на нафту й газ були досить низькі. Достатньо сказати, що нині в акваторіях Чорного й Азовського морів пошукове буріння провадить тільки одна плавуча установка. А світовий досвід проведення нафтогазопошукових робіт на континентальних шельфах морів і океанів свідчить, що відкриття значних за запасами родовищ можливе лише за високих темпів робіт.*

У зв'язку з тяжким становищем у паливно-енергетичному комплексі України останнім часом ведеться чимало розмов про перспективи шельфів Чорного й Азовського морів. Триває робота для широкого залучення іноземних інвестицій в геологорозвідувальні роботи, складено програму освоєння ресурсів регіону. Зрозуміло, що проведення геологорозвідувальних робіт та експлуатація родовищ нафти й газу на морі значно дорожчі, ніж на суші, й нам самотужки справитися дуже важко. Але навіть у цих умовах ми не використовуємо власних можливостей для прискореного освоєння нафтогазового регіону, перспективні ресурси якого перевищують 2,2 млрд.т умовного палива (до уваги не беруться величезні прогнозні запаси альтернативних джерел — метано-гідратів донних осадків глибоких зон Чорного моря).

Ми тут не кажемо про можливості України в розв'язанні технічних і технологічних проблем освоєння шельфу, що частково вже розглядали в «Голосі України».

А резерви для пошукових робіт в українській економічній зоні Чорного й Азовського морів великі — зокрема, сейсмічними роботами виявлено майже 300 прогнозних антиклінальних структур і майже дві третини з них — на континентальних шельфі і схилі Чорного моря.

Тож виконувати геологопошукові роботи поступово на кожній з цих структур методом «дикої кішки» — справа занадто дорога, а до того ж освоєння регіону затягнеться на десятки років.

Як відомо з практики проведення геологопошукових робіт на нафту й газ в Україні, коефіцієнт успішності (вірогідність відкриття родовища) такий, що дві третини структур виявляються «порожніми» і тільки в одній третині відкриваються скупчення нафти чи газу. Тому потрібні надійні методи ранжування цих структур за перспективністю, які дали б можливість виділити першочергові площі для пошукового буріння. І такі ефективні, недорогі й оперативні вітчизняні методи ми маємо.

Весь парадокс у тому, що ці методи для морських умов розроблено в Україні і вперше випробувано на акваторіях Чорного й Азовського морів уже давно, в часи перших відкриттів на морі.

Так, за електророзвідувальними даними один з авторів (В.Кукуруза) майже тридцять років тому прогнозував наявність вуглеводневого покладу на Стрілковому піднятті, яке міститься на Арабатській Стрілці, і запропонував пробурити тут пошукову свердловину. І тільки брак у роботі буровиків призвів до аварії — стався потужний газовий викид. Газовий фонтан заввишки більш як 100 м бив протягом двох місяців, у його вогні за добу згорало близько двох мільйонів кубометрів газу. За результатами буріння кількох свердловин на Арабатській Стрілці було виявлено два газоносні горизонти в піщаних пластах, які залягають на глибинах 480 і 530 метрів. Потрібно було визначити розміри відкритого родовища в плані, але по один бік вузької смуги суші було Азовське море, а по другий — Сиваш. І такі роботи вперше в морських умовах виконали під керівництвом В.Кукурузи із застосуванням запропонованої ним нетрадиційної свердловинної методики. В результаті досліджень встановили контури двох газоносних горизонтів й показали наявність третього, який залягає над ними. Ці матеріали опубліковано в журналі «Геология нефти и газа», № 7 за 1971 рік. І тільки через 10 років морські свердловини на 90 % підтвердили прогнозні контури газоносності, в тому числі наявність третього продуктивного горизонту в акваторії Азовського моря.

На Чорноморському шельфі, також уперше, такі роботи із застосуванням більш ефективного методу виконали 1977 року на піднятті Голіцина силами Чернігівського відділення Українського державного геологорозвідувального інституту й об'єднання «Кримгеологія». На цій ділянці раніше за результатами буріння дев'яти свердловин було виявлено два продуктивні об'єкти: газоносний на глибині 500 метрів і газоконденсатний — на глибині 2150 метрів. За два з половиною місяці було пройдено 200 кілометрів, що дало можливість окреслити контури обох продуктивних об'єктів.

У березні 1978 року аналогічні роботи виконали на піднятті Шмідта, розташованому на схід від підняття Голіцина.

Тут стояло інше завдання: до буріння запроектованої першої пошукової свердловини дати відповідь, чи є на даній структурі скупчення вуглеводнів, чи вона «порожня». Протягом місяця методом електрофізичного прогнозу було виявлено аномальні ефекти, обумовлені наявністю вуглеводневих скупчень. Враховуючи те, що ці ефекти були однотипні з аномаліями над газоконденсатним родовищем Голіцина, вони стали основою для віднесення підняття Шмідта до високоперспективного щодо нафтогазоносності. Через кілька років тут пробурили пошукову свердловину, яка підтвердила прогноз: виявлено два газоносні горизонти з промисловими запасами.

Подальше проведення цих робіт на Чорноморському шельфі зупинили через структурні зміни — підпорядкування морської геофізики України безпосередньо Міністерству геології СРСР (управлінню «Севморгео», яке містилося в Мурманську). У цьому зв'язку організація проведення електрофізичного прогнозу на Чорному морі стала практично неможливою.

Нині цей метод значно досконаліший, він допомагає впевненіше працювати з цифровими станціями, які дають змогу оперативно обробляти отримані дані на комп'ютерах.

Тому ми впевнені, що подальше широке використання електрофізичного прогнозу нафтогазоносності в комплексі із сейсморозвідувальними й геохімічними методами як на суші, так і на морі значно підвищить ефективність пошуково-розвідувальних робіт на нафту й газ. Про це свідчить і досвід виконання цих робіт в Україні, Узбекистані, Таджикистані, Білорусі, Краснодарському краї Росії — вони дають можливість прискорити відкриття родовищ, провадити їх розвідку мінімальною кількістю свердловин, прискорити введення їх до розроблляння, вчасно прийняти рішення про припинення подальших робіт.

На жаль, незважаючи на наші неодноразові пропозиції, такі дослідження в останні роки в Україні не провадять. Про високоефективний метод електрофізичного прогнозу нафтогазоносності чомусь забули і в Національній програмі України з нафти й газу до 2010 року, і в недавно складеній програмі робіт з освоєння нафтогазових ресурсів акваторій Чорного та Азовського морів.

А факти говорять про те, що одна морська електророзвідувальна партія із двох загонів, оснащених кожний двома невеликими суднами, укомплектованими відповідною апаратурою й обладнанням, може за один рік обстежити майже 20 структур, виявити й окреслити, ще до буріння, контури 5—6 родовищ нафти і газу.

Коли б Держкомгеології за належної фінансової підтримки уряду зміг організувати п'ять таких партій, то це дало б змогу виявити десятки родовищ за один рік, за два роки обстежити основні структури шельфу й континентального схилу, а за три роки — всіх структур, встановлених сейсмічними роботами в південному регіоні.

Ми вважаємо, що для прискорення розв'язання цієї важливої для України проблеми варто було б використати великі можливості Чорноморського флоту. У той же час розбракування структур на нафтогазоносні й «порожні» дасть надійнішу основу для залучення іноземних інвестицій в геологорозвідувальні роботи. А практика свідчить, що ми не маємо ефективніших, дешевших і оперативніших методів розвідки, ніж електрофізичний.

Валентин КУКУРУЗА,
доктор геолого-мінералогічних наук;
Вадим КРИВОШЕЄВ,
кандидат геолого-мінералогічних наук, член-кореспондент Української нафтогазової академії.

Точка зору

Соляний термінал... для нафти

***Н**АПРИКІНЦІ минулого року РАТ «Газпром» проводило міжнародну конференцію з проблем підземного зберігання газу і нафти. Серед більш як 400 учасників були і українські фахівці. Їхня доповідь про створення великого перевантажувального комплексу в гирлі Дунаю викликала жваве зацікавлення, надто ж підприємців, бізнесменів. Наскільки проект екологічно та економічно вигідний, читачам «Голосу України» розповідають його автори — Ігор МАЛАНЮК, академік Академії будівництва України, Віктор ЛОСЬ, кандидат технічних наук, та Олег ПЕЧОРІН, кандидат геолого-мінералогічних наук. Опонентам у суперечці з приводу одеського терміналу запропоновано, на нашу думку, справді цікаву альтернативу.*

У світовій практиці нафту, мазут, нафтопродукти, нафтовий і природний газ, різну іншу безводну продукцію часто-густо зберігають у підземних порожнинах, вимитих у солях. У США сховища у солях за загальним об'ємом становлять майже 150 млн. кубометрів, у Німеччині — 30, у Франції — 15 млн. кубометрів. Є такі сховища і в Україні. Згадати про них саме час, з огляду на можливі поставки нафти і нафтопродуктів з півдня танкерами Чорним морем. Шлях з грузинського порту Поті та з Перської затоки через Туреччину давно прораховано економічно. Та є певні нюанси.

Прийняти танкер місткістю 50—70 тис. тонн і відкачати його вміст за 8—10 годин можна лише за наявності величезних вільних ємкостей і добре відлагоджених комунікацій.

Ізмаїльське родовище кам'яної солі розташоване між містами Ізмаїлом та Кілією. Запаси її оцінюються у мільярди тонн. Поклади частково заходять під річище Дунаю. Сіль придатна для виробництва столової типу «Екстра». Попит на неї, як відомо, не падає.

З того ж таки розсолу (одержаного при глибокому свердловинному розмиванні пластів, так званому вилуженні) крім «Екстри» виготовляють спеціальні добавки для дезинфекції побутових і промислових стоків, для одержання відбілювальних засобів, каустичної соди, соляної кислоти і багато чого іщшого. А споживання солі лише в Одеській, Миколаївській та Херсонській областях становить сотні тисяч тонн на рік. Зацікавлений у цій продукції і наш найближчий сусід — Молдова.

Звичайно, збут визначатиметься ціною, але вже нині підраховано, що собівартість кілограма «Екстри» з цієї солі — лише 4—7 тис. крб.

Після вилучення 0,5 млн. тонн солі в покладах утворюються каверни об'ємом 180—200 тис. кубометрів. Протягом 6—10 років розробки родовища підземні ємкості сягають 0,8—1 млн. кубометрів. Слід відзначити, що ці майже природні сховища набагато дешевші за спеціально споруджені металеві, бо не вимагають особливих затрат під час їх експлуатації. До того ж нафтопродукти, що зберігаються в солях, поліпшують свої якості. Екологічно таке зберігання набагато безпечніше, ніж у ємкостях на поверхні.

Рідку безводну продукцію з перевалочного комплексу в Усть-Дунайську легко можна переправляти на захід у придунайські країни танкерами, на північ — залізницею, до інших європейських країн і на схід — трубопроводом. Дочірнє підприємство АТ «Всеукраїнський науковий проектний інститут з транспорту природного газу», фірма «Підземгазінжиніринг» вже багато років працює над цією проблемою і готова стати генеральним проектувальником будівництва всього Ізмаїльського комплексу.

Арбітражний суд Чернівецької області (274000, Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) ухвалою від 21.02.96 року порушив справу № 573/31 Б про банкрутство торговельно-закупівельної бази Чернівецької облспоживспілки (274007, м. Чернівці, вул. Коломийська, 13) р/рахунок № 460334 в Чернівецькій дирекції банку «Україна» МФО 356174). Кредитори та можливі санатори можуть звертатися до арбітражного суду протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражным судом Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбуждено дело Б2/171 от 30.10.95г. о признании банкротом производственно-коммерческой фирмы «Оберіг-Дніпро» (Днепропетровск, ул. Набережная Ленина, 17, расчетный счет 468517 в 1-м Украинском международном Банке, МФО 305813).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК ОБЛІГАЦІЙ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ З ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ «ІНВЕЛЛ УКРАЇНА»

3 січня 1996 року, Київ.

Характеристика емітента

Фірмове найменування: товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «ІНВЕЛЛ УКРАЇНА»

Місцезнаходження: Україна, Київ, вул. Янгеля, 1/39 .

Дата заснування: товариство засновано згідно з рішенням засновників (протокол №1 від 4 серпня 1994 р.), зареєстровано виконавчим комітетом Жовтневої районної Ради народних депутатів м. Києва 11 серпня 1994 р., свідоцтво № 21621887, р/р 8467995 у КРУ КБ «ПРИВАТБАНК», МФО 321842.

Предмет діяльності:

метою діяльності товариства є одержання прибутку шляхом здійснення господарської діяльності, не забороненої чинним законодавством та сприяння економічному та соціальному розвиткові адміністративної одиниці, на території якої діє товариство.

Товариство здійснює свою діяльність шляхом проведення будь-яких операцій , за винятком заборонених чинним законодавством, в т. ч. за допомогою :

а) виробництва продукції і надання послуг на замовлення юридичних осіб і громадян на підставі укладених договорів або в ініціативному порядку їх реалізації на умовах згідно з домовленістю сторін;

б) продажу , передання з балансу на баланс, обміну, здання в оренду, безкоштовно у тимчасове користування або у позику юридичним особам або громадянам належних їм фондів, сировини, готової продукції, фінансових ресурсів та майна на умовах згідно з домовленістю;

в) постачання продукції, виконання робіт, надання послуг у кредит, надання фінансової або іншої допомоги згідно з домовленістю сторін;

г) участі у діяльності інших юридичних осіб шляхом придбання їх акцій, часток у статутному фонді;

д) ведення у встановленому порядку зовнішньоекономічної діяльності, створення спільних підприємств з іноземними юридичними особами та громадянами.

Звіт про статутний фонд:

Статутний фонд товариства в розмірі 10 000 460 000 крб., що становить 526 340 доларів США і сформований за рахунок грошових внесків учасників у вигляді 500 023 доларів США та 500 023 000 крб.;

Чисельність службовців — 7 чоловік.

ВІДОМОСТІ ПРО СЛУЖБОВИХ ОСІБ

Директор: Печенєва Ірина Дмитрівна, освіта незакінчена вища, виробничий стаж — 10 років, біолог.

Голова ревізійної комісії: Сукало Сергій Анатолійович, освіта — вища, виробничий стаж — 8 років, програміст.

Головний бухгалтер: Архангородська Вікторія Вікторівна, освіта — вища, виробничий стаж — 7 років, економіст.

Найменування контролюючого органу: ревізійна комісія, аудиторська фірма «МУЛЬТІ-АУДИТ»; ліцензія № 000891.

Опис ділової діяльності емітента :

Свою діяльність товариство здійснює в таких основних напрямах:

—фінансування капітальних вкладень за дорученням власників або розпорядників інвестованих коштів;

—випуск платіжних документів і цінних паперів (чеків, акредитивів, акцій, облігацій, векселів тощо);

—видання поручительств, гарантій та інших зобов'язань із третіх осіб, що передбачають їх виконання у грошовій формі;

—поручительств, гарантій та інших зобов'язань із третіх осіб, що передбачають їх виконання у грошовій формі;

—придбання права вимоги з постачання товарів і надання послуг, прийняття ризику виконання таких вимог та інкасація цих вимог (факторинг);

—придбання за власні кошти засобів виробництва для передання їх в оренду (лізинг);

—купівля в організацій і громадян та продаж їм іноземної валюти , що перебуває на рахунках і вкладах;

—надання консультаційних послуг;

—торгівля нафтопродуктами, металом, залізорудними концентратами, харчовими продуктами, кімічними речовинами та інш.;

—організація маркетингової, посередницької діяльності, дилерської та брокерської;

—організація та експлуатація комплексних аудіовізуальних та інших систем обробки та передавання інформації;

—послуги в галузі зв'язку та передавання інформації за допомогою супутникових каналів зв'язку;

—дослідження, розробка і впровадження нових технологій устаткування приладів для їх реалізації;

—надання послуг з раціонального використання трудових ресурсів, пошук роботодавців за кордоном, організація учбових центрів з підвищення кваліфікації спеціалістів, створення шкіл з навчання менеджменту, маркетингу, іноземним мовам;

—рекламна діяльність;

—організація і проведення виставок, ярмарків, видовищних та рекламних заходів, аукціонів;

—організація туризму як в Україні, так і за її межами, в тому числі ділового, організація та проведення бізнес-турів, будівництво туристичних баз, створення готельного господарства, розвиток сфери послуг, необхідних для туристичного бізнесу;

—ведення зовнішньоекономічної діяльності;

БАЛАНС товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «ІНВЕЛЛ УКРАЇНА» на 1 січня 1996 р.(млн. крб)

АКТИВ	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	82 849 000
2. Запаси і витрати	8 480
3. Грошові кошти та інші активи:	
Розрахунки з дебіторами	300 000
Короткострокові фін. вкладення	
Розрахунковий рахунок	58 404
Валютний рахунок	89 704 474
Всього	**172 561 270**
ПАСИВ	
1. Джерела власних коштів та прирівняних до них коштів:	
Статутний фонд	10 000 460
резервний фонд	6 488
спеціальні фонди	91 301 380
2. Довгострокові пасиви	71 250 000
3. Розрахунки та інші пасиви	2 943
Всього	**172 561 270**
Прибуток за 1995 рік становить	**76. 635 млн. крб.**

Дані про емісію цінних паперів:

Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск облігацій:

Рішення про випуск облігацій прийнято загальними зборами учасників товариства. Протокол № 7 від 3 січня 1996 р.

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії:

Метою використання фінансових ресурсів, залучених від емісії облігацій, є розширення можливостей товариства у здійсненні фінансових операцій, зростання масштабів діяльності товариства.

Вид і категорія облігацій, пов'язані з ними права: всі облігації іменні, процентні. Власники облігацій мають право на одержання доходу, погашення облігацій, продаж їх іншим особам. Продаж облігацій реєструється товариством на підставі надання новим власникам документа, що засвідчує перехід права власності.

Облігації випускаються серією Б, порядкові номери № 0000 — 10000.

Плановий обсяг емісії — 1 000 000 000 000 крб.

Загальна сума емісії, кількість і номінальна вартість облігацій:

Кількість облігацій — 10 000 шт. на загальну суму 1 000 000 000 000 крб.

Номінальна вартість облігацій — 100 000 000 крб.

Облігації випускаються у дематеріалізованій формі у вигляді записів на рахунках у системі електронного обігу.

Місце, день початку і припинення продажу: продаж облігацій починається у строки, встановлені законодавством, після публікації інформації про випуск облігацій у відповідних виданнях, але не пізніше 26 березня 1996 р. Продаж облігацій здійснюється товариством. Місце продажу облігацій: м. Київ, вул. Янгеля, 1/39. Грошові кошти за облігації перераховуються покупцями на р/р товариства в КРУ КБ «ПРИВАТБАНК» № 8467995, МФО 321842.

Запланований курс: облігації продаються протягом першого місяця за номінальною вартістю, у подальшому — виходячи з попиту на них. Облігації запропоновані для відкритого продажу з наступним вільним обігом. Протягом строку обігу облігації вони викуповуються товариством за номінальною вартістю. Строк обігу облігацій 10 років (з 26 березня 1996 р. по 26 березня 2006 р.).

Заплановані проценти, метод обчислення і строк виплати доходів:

Заплановані проценти становлять 30% річних. Доходи за облігаціями сплачуються за рахунок коштів, що залишаються після розрахунків з бюджетом і сплати інших обов'язкових платежів один раз на рік з 26 березня по 26 травня, і нараховуються, виходячи з моменту придбання їх покупцями.

Адреси місць виплати доходів: виплата доходів готівкою відбувається за адресою: м. Київ, вул. Янгеля,1/39. За безготівковим розрахунком — шляхом перерахування коштів на рахунок, вказаний власником облігації, неперераховані доходи депонуються товариством.

Здійснення операцій і депонування: операції з облігаціями здійснюються товариством. Ведення реєстру власників облігацій здійснюється у банку, в якому обслуговується товариство, шляхом відкриття рахунку-депо покупцям облігацій і видачі виписки з банку про відкриття рахунку-депо та документа компанії, яким підтверджується кількість придбаних ними облігацій.

Строк погашення:

Строк погашення — з 26 березня 2006 р. по 26 червня 2006 р.

Погашення облігацій здійснюється за номінальною вартістю. При погашенні облігацій власникам виплачується встановлений та нарахований по ним доход, який не було виплачено.

Фактори ризику в діловій діяльності емітента:

—погіршення загальної економічної ситуації в Україні;

—нестабільність податкового законодавства;

—введення нової національної грошової одиниці.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів закритого акціонерного товариства інвестиційної компанії «НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ»

1. Відомості про інвестиційну компанію:

1.1. Повне найменування інвестиційної компанії — закрите акціонерне товариство інвестиційна компанія **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ»**. Скорочене найменування —**«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ».**

1.2. Статутний фонд інвестиційної компанії — 1051450000000 (один трильйон п'ятдесят один мільярд чотириста п'ятдесят мільйонів) карбованців сплачено повністю.

1.3. Взаємний фонд інвестиційної компанії — закритий взаємний Центральний емісійно-інвестиційний фонд **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ».**

2. Зміст інвестиційної декларації:

2.1. Повне найменування — закритий взаємний Центральний емісійно-інвестиційний фонд **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ»** (далі Фонд) закритого акціонерного товариства інвестиційної компанії **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ»** (далі Компанія).

2.2. Фонд є закритим взаємним фондом та створюється на строк 10 років з моменту його реєстрації.

2.3. Місцезнаходження фонду: Київ, вул. М. Коцюбинського, 4Б.

2.4. Загальна сума майна Компанії, яке передається на окремий баланс Фонду, — 1000000000000 (один трильйон) карбованців.

2.5. Цілі діяльності Фонду:

— забезпечення приросту вкладених коштів;

—забезпечення доходності вкладень.

2.6. Предмет та напрями діяльності Фонду:

—діяльність з випуску інвестиційних сертифікатів з метою їх обміну на приватизаційні папери та кошти учасників;

—здійснення інвестування в цінні папери та придбання нерухомого майна, часток і паїв, що належать державі в майні господарських товариств у процесі приватизації, а також у цінні папери інших емітентів у таких галузях: нафтопереробна, харчова, будівництво та інші.

2.7. Обмеження в діяльності Фонду.

Фонд не має права:

—випускати облігації та векселі;

—купувати більш як 10% цінних паперів одного емітента, окрім випадків, коли вони придбані за приватизаційні сертифікати, у цьому випадку дозволено мати до 25% цінних паперів одного емітента;

—інвестувати понад 5% своїх активів в цінні папери одного емітента, крім інвестування в облігації внутрішніх державних позик, одержання доходів за якими гарантовано урядом України;

—тримати в цінних паперах менш як 70% активів Фонду;

—купувати інвестиційні сертифікати інших інвестиційних фондів чи інвестиційних компаній;

—займатися представницькою діяльністю з приватизаційними паперами;

—брати банківський кредит;

—здійснювати інвестиції в цінні папери, емітентом яких є афілійована особа Фонду;

—видавати майнові гарантії, забезпечені майном Фонду для третіх осіб, укладати договори застави;

—купувати цінні папери повних та командних товариств.

2.8. Відомості про випуск інвестиційних сертифікатів. Сума випуску інвестиційних сертифікатів — 15 000000000000 (п'ятнадцять трильйонів) карбованців.

Види інвестиційних сертифікатів: на пред'явника — на суму 1 000000000000 (один трильйон карбованців) — 2000000 штук; іменні — на суму 14000000000000 (чотирнадцять трильйонів карбованців) — 28 000000 штук.

Інвестиційні сертифікати випускаються у безготівковій формі.

Кількість — 30 000000 штук.

Номінальна вартість — 500000 (п'ятсот тисяч) карбованців.

Початок продажу з 20 березня 1996 року.

Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу визначається, виходячи з попиту та пропозиції.

Максимальна кількість інвестиційних сертифікатів, що може бути придбана одним учасником без погодження з дирекцією компанії, не може перевищувати 15% загальної емісії.

Інвестиційні сертифікати не продаються повним і командитним товариствам та іншим інвестиційним фондам і компаніям.

2.9. Порядок продажу інвестиційних сертифікатів. Інвестиційні сертифікати реалізуються за приватизаційні папери.

2.10. За рахунок коштів Фонду можуть сплачуватися наступні витрати:

—виплати дивідендів учасникам Фонду;

—витрати, пов'язані з випуском і реалізацією інвестиційних сертифікатів;

—виплати винагороди депозитарію відповідно до договору з ним;

—виплати винагороди аудитору відповідно до договору з ним;

—комісійні винагороди агентам Фонду;

—витрати, пов'язані з діяльністю у спільному інвестуванні.

2.11. Інвестиційні сертифікати викуповуються Фондом після закінчення терміну його існування, але не раніше закінчення терміну використання приватизаційних паперів. Порядок і наслідки невиконання викупу інвестиційних сертифікатів визначаються відповідно з чинним законодавством України.

2.12. Місце, термін та порядок виплати дивідендів визначаються загальними зборами засновників Компанії за підсумками роботи Фонду за звітний період і повідомляються учасникам Фонду через засоби масової інформації і здійснюються за адресою: Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-б.

2.13. Фактичний розмір дивідендів, отриманий від діяльності Фонду, виплачується після затвердження річного балансу один раз на рік, починаючи з 20 березня до травня.

2.14. Фонду забороняється створювати будь-які спеціальні і резервні фонди.

3. Дані про емісію інвестиційних сертифікатів:

Відомості про випуск інвестиційних сертифікатів. Сума випуску інвестиційних сертифікатів — 15 000000000000 (п'ятнадцять трильйонів карбованців).

Вид інвестиційних сертифікатів: на пред'явника — на суму 1000000000000 (один трильйон карбованців) — 2000000 шт.; іменні — на суму 14 000000000000 (чотирнадцять трильйонів карбованців) — 28 000000 штук.

Інвестиційні сертифікати випускаються у безготівковій формі.

Кількість — 30 000000 штук.

Номінальна вартість — 500000 (п'ятсот тисяч) карбованців.

Початок продажу з 20 березня 1996 року.

Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу визначається, виходячи з попиту та пропозиції.

Максимальна кількість інвестиційних сертифікатів, що може бути придбана одним учасником без погодження з дирекцією компанії, не може перевищувати 15% загальної емісії.

Інвестиційні сертифікати не продаються повним і командитним товариствам та іншим інвестиційним фондам і компаніям.

4. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів:

Закрите акціонерне товариство інвестиційна компанія **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ»** випустила 102 900 (сто дві тисячі дев'ятсот) простих іменних акцій номінальною вартістю 500 000 (п'ятсот тисяч) карбованців на загальну суму 51450000000 (п'ятдесят один мільярд чотириста п'ятдесят мільйонів) карбованців. Випуск зареєстровано Міністерством фінансів України 17 травня 1995 року, свідоцтво про реєстрацію № 191/1/95. Акції розподілені між засновниками компанії та сплачені ними повністю.

Закрите акціонерне товариство інвестиційна компанія **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ»** випустила 2000000 (два мільйони) простих іменних акцій номінальною вартістю 500 000 (п'ятсот тисяч) карбованців на загальну суму 1000000000000 (один трильйон) карбованців. Випуск зареєстровано Міністерством фінансів України 4 березня 1996 року, свідоцтво про реєстрацію № 126/1/96. Акції розподілені між засновниками Компанії та сплачені ними повністю.

5. Відомості про засновників інвестиційної компанії:

Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями **«ІНВЕЛЛ УКРАЇНА».** Місцезнаходження: Україна, Київ, вул. Янгеля, 1/39. Частка у статутному фонді — 99,95%. Частка державного майна у статутному фонді товариства відсутня.

Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями **«НАФТАЕНЕРГО».** Місцезнаходження: Україна, Київ, вул. Янгеля, 1/39. Частка у статутному фонді — 0,05%. Частка державного майна у статутному фонді товариства відсутня.

6. Органи управління:

Президент Компанії — Ружицький Вадим Петрович, паспорт VI-БВ № 718516, виданий 10.05.86р. Кам'янець-Подільським МВВС Хмельницької обл., адреса: Київська обл., Вишгородський район, с. Демидів. У останні три роки працював Генеральним директором АТ **«УКРІНВЕСТПРОЕКТ».**

Голова Спостережної Ради — Сукало Сергій Анатолійович, паспорт Х-АМ № 523820, виданий 11.11.94р. Вишневим МВМ, Києво-Святошинським РВМУ МВС України, адреса: Київ, вул. Боговутівська, 4, кв.27. У останні три роки працював фінансовим директором «Укрпромбудпостач».

7. Відомості про інвестиційного керуючого інвестиційного фонду:

7.1. Повне найменування інвестиційної компанії — закрите акціонерне товариство інвестиційна компанія **«НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ».**

7.2. Місцезнаходження: Київ, вул. Коцюбинського, 4-Б. Зареєстроване 21.04.95 виконавчим комітетом Печерської районної Ради народних депутатів Києва, свідоцтво № 23386516;

7.3. Банківські реквізити: КРУ КБ «ПРИВАТБАНКУ», Р/Р 11467306, МФО 321842.

7.4. Дозвіл № 637 на здійснення діяльності з випуску й обігу цінних паперів виданий 05.05.1995 р.

7.5. Склад засновників: Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «ІНВЕЛЛ УКРАЇНА». Місцезнаходження: Україна, м. Київ, вул. Янгеля,1/39. Частка у статутному фонді — 99,95%. Частка державного майна у статутному фонді товариства відсутня.

Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями **«НАФТАЕНЕРГО».**

Місцезнаходження: Україна, Київ, вул. Янгеля,1/39. Частка у статутному фонді — 0,05%. Частка державного майна у статутному фонді товариства відсутня.

7.6. Відомості про інші інвестиційні фонди, з якими укладена угода на управління: з іншими інвестиційними фондами угоди на управління не укладалися.

7.7. Перелік афілійованих осіб: афілійованими особами є: товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями **«ІНВЕЛЛ УКРАЇНА»**, товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями **«НАФТАЕНЕРГО»**, закрите акціонерне товариство інвестиційна компанія «НАФТАЕНЕРГО ІНВЕСТ».

8. Відомості про депозитарій:

Депозитарієм фонду є Київське регіональне управління КБ **«ПРИВАТБАНКУ»**, к/р 700161470 в упр. НБУ. Місцезнаходження: Київ, вул. Б. Хмельницького, 84. Статут зареєстрований в Національному Банку України (НБУ) 19 березня 1992 року, реєстраційний № 92. Дозвіл № 19 Міністерства фінансів України на здійснення діяльності як депозитарію, виданий 10 червня 1994 року. Засновники: Фірма **«СТЕЛЛА», «СЕНТОЗ ЛТД», «СОЛМ ЛТД», «ДІАЛОГ ОЛБІМ»** тощо. Банком з іншими інвестиційними фондами депозитні договори не укладалися.

9. Права власників інвестиційних сертифікатів:

Кожний інвестиційний сертифікат дає власнику право на одержання дивідендів, а також одержання відповідної частини майна Фонду у разі його ліквідації.

Власники інвестиційних сертифікатів мають право здійснити перепродаж інвестиційного сертифіката.

Учасникам Фонду не гарантується фіксований розмір дивідендів.

10. Відомості про аудитора:

Аудитором Фонду є аудиторська фірма **«МУЛЬТІ-АУДИТ»**. Місцезнаходження: Київ, вул. Інститутська,25. Ліцензія № 000891 Аудиторської палати України, видана 02 серпня 1995 року.

У номер

● *Луганськ*

Заборгованість взаємна

Загроза нового соціального вибуху на шахтах Луганщини залишається, — відзначалося на засіданні обласного робітничого комітету вугільників за участю представників облдержадміністрації і гірничих профспілок. Незважаючи на реформування галузі, шахти не розбагатіли. Навпаки, якщо на початок року заборгованість гірникам області по зарплаті становила 5 трильйонів крб., то сьогодні — 5,4 трильйона. Через надмірні затрати на видобуток вугілля шахти області заборгували 50,2 трильйона карбованців.

● *Запоріжжя*

Замучила... вода

Звернути увагу на якість води змусило різке — в два рази — збільшення захворювань вірусним гепатитом у Комунарському, Шевченківському, Заводському та Орджонікідзевському районах обласного центру. Спеціальні лабораторні дослідження показали, що кожна друга проба води, відібрана на виході із водоочисних споруд, водопровідних насосних станцій, містить антиген вірусного гепатиту «А».

Міськводоканал після отримання офіційних даних терміново вжив заходів щодо запровадження спеціального режиму очищення води. Не виключено, що в деяких районах міста знову введуть подачу питної води за графіком.

● *Чернівці*

До першого виходу в море

Одному з пошуково-рятувальних кораблів ВМС України присвоєно назву «Чернівці». З цієї нагоди в гостях у його команди побувала делегація шефів з обласного центру.

Морякам споряджено чималий вантаж благодійної допомоги. Промислові підприємства Чернівців та комерційні структури виділили побутову техніку, взуття, білизну, канцтовари, продукти харчування, фарбу. Міськвиконком передав для команди Державний прапор та запис гімну України, оскільки цих атрибутів вона ще не мала. Знамено буде урочисто підняте на кораблі з нагоди першого виходу на морську вахту.

● *Рівне*

Допоможи ближньому своєму

Відкрите акціонерне товариство «Рівненський м'ясокомбінат», де голова правління Борис Попов, допомагає передусім тим, хто нині відчуває найбільшу скруту. Назвемо кілька адрес: Вербська школа-інтернат, обласний госпіталь інвалідів війни, дитяча обласна лікарня, Дитячий фонд, обласний радіологічний спецдиспансер... А ще — ветерани, учасники війни, спортсмени...

Торік акціонери надали м'ясних консервів, ковбас, м'ясопродуктів на суму більш як 4,5 мільярда карбованців. На кількасот мільйонів карбованців Вербській школі-інтернату надано допомогу вже цього року.

● *Кіровоград*

Вміємо, якщо захочемо

Універсальна виставка різноманітних промислових товарів «Регіон-2» відкрилася в центрі Кіровограда. Її організували обласна промислово-торговельна палата, фірма «Барва» та облдержадміністрація. Мета — познайомити підприємців, виробників і торговельників з продукцією зарубіжного і вітчизняного виробництва. Виставка засвідчила, що власні вироби в області вміють виготовляти на європейському рівні. Хоча б ті ж меблі кіровоградської агропромфірми «МАЗтранссервіс», телеапаратуру світловодського ВО «Олімп», телевізори кіровоградського АТ «Терфон-Сервіс».

Комісія Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів висловлює щире й глибоке співчуття народному депутату України, голові підкомісії з питань депутатської етики Ю. Г. Целиху з приводу тяжкої втрати — смерті матері

Лідії Іванівни.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття випусковій Позняк Н.І. з приводу тяжкої втрати — смерті її батька

Івана Йосиповича ДАВИЧА.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття в.о. редактора «Юридичного вісника України» Ковальському В.С. з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Галини Миколаївни.

Загублене свідоцтво «Про державну реєстрацію» № 6317 товариства з обмеженою відповідальністю «Виробниче Підприємство ВІІС», видане Печерською районною адміністрацією Києва 30 листопада 1993 р. за номером 0886788 ЛТД, вважати недійсним.

У ТЕАТРІ ЖИТТЯ — ВІЧНИЙ АНШЛАГ

(Початок на 1-й стор.).

— Мені нині дуже допомагає те спілкування з справжньою літературою. З роками починаєш розуміти оте часто повторюване викладачами в інституті театрального мистецтва: «Театр — барометр суспільних настроїв». Я зовсім не хочу сказати, що наш театр імені І.Франка завжди на вістрі глядацьких прагнень. Різні ролі доводилось грати, але нині відбувається щось дійсно особливе. Останній спектакль за п'єсою Танкреда Дорста «Мерлін, або спустошена країна» йде у нас у постійно заповненому глядачами залі. Можна по-різному оцінювати і наш спектакль, і глядацький інтерес до нього, але я хочу наголосити на тому, що остання робота театру — заявка на майбутнє. Наш колектив переступає межі традиційних уявлень про український театр.

...Коли людство забажало побачити себе збоку, воно придумало театр — жорстоке дзеркало життя. В Греції, щоб викликати святе почуття катарсису (очищення!) в глядачах, заради правди мистецтва актора вбивали на сцені, коли того вимагала воля драматурга.

Нині дивні часи переживаємо — в житті відбувається багато з того, що бачили греки лише на сцені, але театри часто пропонують аудиторії спектаклі, в яких панує культ егоїзму, індивідуального бунту, потакання примхам розбещеного міщанина.

Тому й звернувся я саме до Володимира Нечипоренка — актора зовсім іншого плану. Він залишається вірним театру, в якому на першому місці психологізм й аналіз, а не мода й пустий ефект.

— Колись я мав нездійсненну мрію — хотів зіграти більшість відомих театральних ролей, — говорить актор. — Тепер я переконаний, що талант — явище виключно індивідуальне. Хочу грати лише «свої ролі». Вітаючи колег зі святом, бажаю їм того ж. Незважаючи ні на що, в театрі життя завжди буде аншлаг.

Екологія

Шила в мішку не сховаєш

А ось нафтову калюжу на залізничній станції Козятин-1 приховували протягом усієї зими...

КОЛИ ПОЧАВ танути сніг, чорні озерця стало видно як на долоні. Особливо з вікна кабінету начальника станції Василя Микитенка. Весь цей час Василь Григорович не поспішав виносити сміття з хати. Про надзвичайну ситуацію управлінню екологічної безпеки повідомили мешканці навколишніх будинків.

Що ж сталося в Козятині? Розповідає заступник начальника управління екологічної безпеки у Вінницькій області Іван Гринюк. «Ще наприкінці минулого року, — каже Іван Іванович, — на станцію прийшов состав, в одній із цистерн якого залізничники виявили підтікання рідини. Пізніше з'ясували — це була сира нафта. Частина її вилилась по дорозі до Козятина, а решта...»

Оперативно усунути підтікання не вдалося. Зливний пристрій, як стверджують залізничники, закривається двома приводами: ззовні та зсередини. Поки думали-гадали, як бути, витік не припинявся. Забрудненими виявились більш як сорок квадратних метрів міжколійного полотна. Цистерну довелося відчепити від состава й перевезти на іншу колію. Однак подальші намагання повністю закрити кран також не дали бажаних результатів. Ще сто двадцять квадратних метрів території вкрилися темною рідиною.

Наступного ранку, на подив залізничників, від масних калюж і сліду не лишилося. Густий сніг, що йшов усю ніч, прикрив «гріх». Такий несподіваний поворот, мабуть, наштовхнув керівників станції на думку тримати язик за зубами. Про аварію не повідомили ні екологам, ні навіть штабові цивільної оборони.

П'ятдесят кілограмів нафтопродуктів, розлитих на землі, дають екологам повну підставу (згідно з законом) для оголошення у такому місці надзвичайної ситуації. На станції Козятин-1 було розлито більш як п'ятдесят тонн (!) нафти. Але на сполох не вдарив ніхто — начальство воліло тримати людей у невіданні. За утилізацію нафти спробували взятися тільки через тиждень. Та згодом роботи (з різних причин) тимчасово зупинили. Після втручання управління екологічної безпеки — а сталося це, повторюю, на початку весни — їх продовжили знов.

Розлиту нафту спершу пробували зібрати вручну. Та це виявилось непросто: земля під нею вкрита гравієм, на додачу все змішалося

зі снігом. Довелося застосувати техніку, за допомогою якої завантажили дві залізничних платформи справжнім місивом. Подальше перероблення його, зрозуміло, неможливе. Тож прийняли рішення про перевезення «сировини» в один з кар'єрів, за сім кілометрів від міста. Влітку залишки нафти буде спалено.

Тим часом матеріали передано до прокуратури Південно-Західної залізниці. В них екологи роблять наголос не лише на факті забруднення території: окремо сказано про замовчування екологічного лиха. Мовчання, з'ясовується, не завжди золото.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Досвід

І повертаються люди в село...

Із п'яти сіл, які входять у колективне сільськогосподарське акціонерно-пайове об'єднання «Урожай» Луцького району, три вважалися неперспективними. В Антонівці, Олександрівці й Всеволодівці жили самі пенсіонери. А сьогодні в цих трьох селах оселяються молоді сім'ї, з допомогою господарства зводять для себе житлові будинки.

— Найперше, що ми зробили, це проклали до кожного так званого неперспективного села дороги з твердим покриттям, — розповідає голова правління об'єднання «Урожай» Анатолій Аршулик. — Щоб діти батьків, які живуть тут, могли частіше до них їздити. Потім в Антонівці збудували тракторну майстерню на 30 одиниць техніки. Мені дорікали: мовляв, що ти робиш, хто в ній працюватиме? Але в цій справі я був не самотній. Вважав і вважаю: потрібно створити людям належні умови життя і праці, а тоді вони самі прийдуть. Що ми і зробили.

За кошти господарства до цих трьох сіл провели воду. Торік в Олександрівці побудували дитячий садочок. В Антонівці для сімей механізатора і доярки зводять два житлових будинки. Тільки в 1995 році на благоустрій, будівництво газопроводів у цих селах господарство витратило майже 12 мільярдів карбованців. В цьому році буде затрачено ще стільки ж.

Сьогодні в Антонівці, Олександрівці і Всеволодівці постійно мешкає 400 чоловік, а ще чотири роки тому і сотні не було.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Спорт

Олімпійські путівки «вільників»

Ми вже повідомляли, що на чемпіонаті світу з вільної боротьби, який відбувся в Будапешті, здорово виступили українські атлети. Після успіху Віктора Ефтені (золота медаль) і Зази Зазірова (бронзова), ще раз звучав державний гімн України на честь перемоги киянина Володимира Тогузова (вагова категорія 62 кг). Бронзовими нагородами відзначено киян Саїда Муртазалієва (90 кг) та Мірабі Валієва (130 кг).Отже, дві золоті і три бронзові відзнаки — такий підсумок виступу наших спортсменів у столиці Угорщини. І ще одна інформація: дев'ять українських борців вільного стилю здобули путівки на Олімпіаду в Атланті.

Учора в будапештському залі «Шпорт-чарнок» боротьбу за нагороди європейського гатунку розпочали представники греко-римської боротьби.

Тенісні захоплення банкірів

Як повідомив редакцію виконавчий директор Федерації тенісу України Ернест П'яних, у Києві, на кортах Республіканського стадіону, відбувся турнір, організований ФТУ та Національним банком України. Змагалося 13 пар. У двох сетах Андрій Москалюк (банк «Іпотечний») — Євген Шумейко («Легбанк») перемогли Ігоря Фоміна — Володимира Хайратдінова. Третім став дует з «Приватбанку» у складі директора Київського філіалу Володимира Заворотнього та Олександра Базанова.

Переможці та призери отримали чудові подарунки від українського представництва італійської фірми «Lotto».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
• Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
• За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
• Рукописів не повертаємо.
• Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 354773.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311057.